

50 Years Buggy, a Belgian Story – van 1 februari tot 10 maart 2019

Parallel met dit jaarlijkse evenement brengt Autoworld hulde aan een andere mythische kleine wagen, waarvan de geschiedenis nauw is verwant met die van de VW Kever: de Buggy.

Hoewel hij in 1964 werd geboren in Californië zou het concept van een kleine funauto – vaak zonder dak – al snel de Atlantische oceaan oversteken om ook hier furore te maken. Tussen 1969 en 1976 waagden niet minder dan vijf Belgische tuners zich aan het avontuur. De Buggy's bestaan dan ook onder verschillende merknamen: Ritter (uit Jemeppe), Apal (uit Blegny), Van Clee (uit Roeselare), VF Dune (uit Namen) en Méan (uit... Méan).

Bijzonder aan deze Buggy's is dat ze steeds over een koetswerk uit polyester beschikken, dat wordt gecommmercialiseerd in de vorm van een kit die op het onderstel van betaalbare wagens kan worden gemonteerd. In die tijd was dat vaak het chassis van de Kever (al waren ook andere merken mogelijk). Dat is ongetwijfeld de reden waarom de naam 'Buggy' verwijst naar de Engelse bijnaam van de Kever: 'Bug' ☺

België bouwde zo'n 10.000 Buggy's, waarvan de meeste werden geëxporteerd. Vandaag zijn er nog zo'n 700 Buggy's in België.

In februari en begin maart stelt Autoworld een tiental van die Belgische Buggy's tentoon.

Naast een echte Meyers Manx zullen in Autoworld een zevental APAL en diverse andere Belgische buggy's worden getoond.

Reeds rond 1965 gaat een zekere Bruce F. Meyers in Californië strandvoertuigen met een polyester carrosserie op VW Keverbasis bouwen. De Meyers Manx kan worden bestempeld als de "oer-buggy". Hij wordt al snel een hit, maar het duurt tot omstreeks 1968 eer de eerste "Buggy's" in Europa worden geïmporteerd.

Edmond Pery, de man achter APAL uit Luik is één van de eersten om het potentieel van de buggy's te zien. Hij wil de eerste om een originele buggy voor te stellen aan de Volkswagendirectie om zo een constructeursgarantie te krijgen voor het mechanische gedeelte.

Charles Van den Bosch ontwerpt de carrosserie met de typische inkeping op de flanken die een APAL-buggy typeert. In samenwerking met het Franse Multimaco, wordt een eerste APAL Buggy voorgesteld op het Salon van Parijs 1969. Er worden op 10 dagen 160 bestellingen genoteerd.

Pery krijgt van de Volkswagendirectie de toestemming om zijn buggy via het officiële Volkswagennetwerk in België te commercialiseren en slaagt erin om te voldoen aan de crash-test en om zijn voertuig door de TÜV in Duitsland te laten homologeren. De trein is vertrokken.

APAL gaat ook carrosserieën bouwen voor Ritter en nog een aantal andere constructeurs. Maar daarnaast zijn er ook andere Belgische constructeurs die voor een kortere of langere periode buggy's gaan bouwen. We denken aan Vanclee uit Roeselare, maar ook Mean uit de gelijknamige gemeente in de Ardennen of VF uit de streek van Namen.

Ook in het buitenland zijn er verschillende constructeurs, maar naar alle waarschijnlijkheid was APAL de grootste, die niet alleen klassieke buggy's bouwde, maar ook sportmodellen zoals de Jet of de Corsa, of vrijetijdsvoertuigen zoals de Auki. APAL zou naar schatting

ongeveer 5.500 buggy's hebben gebouwd. Als dat geen record is voor een Europese firma, zal het in ieder geval niet veraf zijn...